

undergaa de i Grundlovens § 51 foreskrevne 3 Behandlinger, gaar Tinget over til Dagsordenen.

B. Holstein.“

Jeg anser det for rigtigt, at den ærede Forslagsstiller allerede nu faar Lejlighed til at motivere denne Paastand.

Holstein: Jeg tror, det Militærforlig, som Regeringens respektive Skræddere, mere eller mindre selvbestaltet, har skaaret og syet sammen, og som de nu tror at kunne narre Vælgerne med, medens Virkeligheden er den, at det er de Herrer selv alene, som er til Nar — jeg tror, at dette Forlig er et anløbet Foretagende ....

Formanden: Det er for at motivere sin Paastand paa Overgang til Dagsorden, som omhandler et bestemt Punkt, og ikke for i øvrigt at tale om Militærforslagene, at det ærede Medlem har Ordet.

Holstein: . . . Det hører med til Motiveringen af mit Ønske om at faa afvist dette Ændringsforslag. De Herrer har allerede indladt sig paa politiske, transparlamentariske Manøvrer, men de vil ikke faa Succes, medmindre der sker Mirakler; hvis der ikke sker Mirakler, vil deres rigsdagspolitiske Forretning ikke kunne reddes. Maaske er der naive Sjæle, der tror paa Mirakler; de vil blive skuffet, Miraklerne vil ikke indfinde sig. Talmæssigt vil de Herrer maaske med et Par Stemmer kunne slippe ud af det forestaaende Generalopgør; men sagligt og politisk vil de gaa mærkede og værkbrudne ud af det. Deres Transaktioner kan nu ikke længere finde Sted for tilskoddede Vinduer. Vi vil aabne Vinduerne ud til den danske Offentlighed, til de menige Vælgere, saa disse selv kan se, selv kan dømme, selv kan vælge og vrage. Det vil ske, hvor meget de Herrer end hidtil har strittet imod og vedblivende vil søge at stritte imod. Det mest slaaende Tegn paa, at deres politiske Samvittighed ikke er god, er, at de nu i deres Nød indlader sig paa at balancere paa Kanten af det grundlovsstridige. Jeg sigter til de Herrer, de nationale Genopbyggeres, Forsøg paa at faa et helt nyt Lovforslag koblet sammen med deres Ændringsforslag til Hærloven og derved unddrage det Første Behandlings Revisionsdepartement. Det forekommer mig, at dette er en ganske ekseptionel Fremgangsmaade. Naar de Herrer tyer til saadanne Midler, tror jeg,

det ved Siden af Militærdebat tillige drejer sig om den danske Rigsdags Prestige i det offentlige Omdømme, om de Krav, der med Rette kan stilles til Rigsdagens politiske Redelighed og parlamentariske Tilforladelighed. Jeg vil derfor for mit Vedkommende stille denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som gaar ud paa at opfordre Formanden til at afvise Forhandlingen om det med Forslag til Lov om Hærens Ordning sammenknyttede nye Lovforslag om Ekstraordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger, da dette sidstnævnte Lovforslag ikke har været forelagt paa den i Forretningsordenens § 10 paabudte Maade og saaledes ikke vil komme til at undergaa de i Grundlovens § 51 foreskrevne tre Behandlinger. De Herrer, som har stillet dette ekstraordinære Forslag, om at sammenkoble et ganske nyt Lovforslag med deres Ændringsforslag og derved faa det vedtaget under eet ved anden Behandling, har over deres egentlige Ændringsforslag stillet Bogstavet a og over dette nye Lovforslag stillet Bogstavet b. Naar de Herrer endelig er ude at more sig, hvad de tilsyneladende er, hvorfor har de saa ikke gjort Skridtet fuldt ud, hvorfor har de saa ikke benyttet Lejligheden til at knytte forskellige andre Bogstaver til? De kunde ogsaa have taget Bogstaverne c, d, e og f og knyttet til dem, hvad de nu kunde have paa Hjerte, som andre Forslag efter Forslag a. Det var en bekvem Maade at faa Lovforslag gennemført paa her i Rigsdagen. Jeg forstaaer, som sagt, ikke de Herrer's Fremgangsmaade, men det skal blive interessant at høre dem forklare sig. Naar de Herrer nu har haft Ordet og givet Forklaring, vil jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning, men foreløbig afventer jeg deres Svar. Den højtærede Forsvarsminister anmodede mig forleden Dag om at være skikkelig, naar Forsvarslovene kom til Behandling. Jeg maatte til min store Beklagelse meddele den højtærede Forsvarsminister, at noget Løfte derom kunde jeg ikke give, navnlig ikke paa Forhaand, det vil afhænge af, i hvilken Grad Regeringens og dens Bloks politiske Adfærd og Holdning giver mig Lov til at være skikkelig — hidindtil er der ikke givet mig noget vidt Raaderum i saa Henseende, men det er jo muligt, at man nu begynder at gaa i sig selv, at komme til bedre Erkendelse, og at det saaledes maa blive mig forundt at være saa skikkelig, som jeg i Virkeligheden gerne vilde.